

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: M. K.
bytem
zastoupeného JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1

proti

žalovanému: První náměstek policejního prezidenta
sídlem Policejní prezidium,
Policie České republiky, Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2016, č. j. PPR-11226-15/ČJ-2015-990131

takto:

- I. Rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 8. 1. 2016, č. j. PPR-11226-15/ČJ-2015-990131, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč**, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Kopřivy.

Odůvodnění

I. Předmět věci

1. Žalobce požádal o poskytnutí služebního příjmu za službu přesčas, kterou vykonal v letech 2011 a 2012, nařízenou podle jeho názoru v rozporu s ustanovením § 54 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též „*zákon o služebním poměru*“). Rozhodnutím ředitele Ředitelství služby cizinecké policie ve věcech služebního poměru č. 324/2015 ze dne 6. 3. 2015 (dále jen „*rozhodnutí služebního orgánu I. stupně*“) byla žádost žalobce zamítnuta podle ustanovení § 181 odst. 1 zákona o služebním poměru. Žalobce proti rozhodnutí služebního orgánu I. stupně podal odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 8. 1. 2016, č. j. PPR-11226-15/ČJ-2015-990131 (dále jen „*žalované rozhodnutí*“) a rozhodnutí služebního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba a vyjádření k žalobě

2. Žalobce v žalobě shrnul, že podle žalovaného rozhodnutí byly dány zákonné podmínky ke všem přesčasovým službám, které byly žalobci nařízeny v období roků 2011 a 2012. Žalovaný důležitý zájem služby shledal jednak v zájmu daném v ustanovení § 201 odst. 1 zákona o služebním poměru na „*včasném a kvalitním plnění úkolů bezpečnostního sboru*“ a dále ve výčtu činností, které zajišťuje 1. a 2. oddělení Inspektorátu cizinecké policie na mezinárodním letišti v Praze – Ruzyni.

3. Žalobce je toho názoru, že významná a důležitá je každá služba zajišťovaná bezpečnostním sborem. Nic to však nemění na tom, že má být tato služba zajišťována v rámci základní doby služby, protože je zabezpečována nikoli výjimečně, ale jedná se o běžné úkoly, které jsou oběma odděleními zajišťovány. Žalovaný nicméně ve svém rozhodnutí uvedl, že výjimečnost přesčasové služby nařizované vedoucím oddělení žadateli spočívá na základě skutečností, které vedoucí oddělení ani další funkcionáři ICP nemohou ovlivnit (nepředvídatelné osobní důvody – nemoc, péče o rodinné příslušníky, návštěva lékaře, dárcovství krve, atd.), ale i z dalších služebních důvodů - změna bezpečnostní situace, bezpečnostní akce, či školení, jazyková příprava, řádná dovolená.

4. Žalované rozhodnutí dokazuje podle žalobce, že je služba nařizována z důvodu nedostatečné personální obsazenosti obou zmíněných oddělení. Žalobce je toho názoru, že pokud by se skutečně jednalo o výjimečný stav, kdy neočekávaně nepřijde do služby více policistů, nebyla by příslušníkům pravidelně nařizována služba přesčas po dobu několika let. Za neočekávanou nepřítomnost ve službě nelze podle žalobce považovat případy, kdy je vedoucí příslušník oprávněn o nepřítomnosti příslušníka sám rozhodnout - čerpání dovolené, vyslání na studijní pobyt, náhradní volno a některé další nepřítomnosti. Nelze za ně považovat dokonce ani běžnou nemocnost a další překážky ve službě, které zákon upravuje. Počet systemizovaných služebních míst musí být podle žalobce stanoven tak, aby nebylo nutno nařizovat službu přesčas při každé zákonem předpokládané nepřítomnosti příslušníků ve službě. Žalobce uvedl, že příslušník má v kalendářním roce nárok na 6 týdnů dovolené a pokud slouží více než 15 let, má nárok na dva týdny ozdravného pobytu. V situaci, kdy například dva týdny bude neschopen služby pro nemoc nebo úraz a minimálně týden je nutno počítat se služebními volny z důvodu překážek ve službě z důvodu obecného zájmu, důležitého osobního zájmu, případně z důvodu studia,

jen za tohoto jednoho příslušníka by podle názoru vyjádřeného služebním funkcionářem, bylo nutno odsloužit 412,5 přesčasové hodiny v kalendářním roce, což je limit pro téměř tři příslušníky po 150 hodinách. O nikoli výjimečném nařizování služby přesčas svědčí podle žalobce počty příslušníků, kterým byla v jednotlivých dnech služba přesčas nařizována. Například dne 25. 4. 2011 byla nařízena 22 příslušníkům (č. j. CPR-159-16/ČJ-201100100A). Svědčí o tom také počet dnů, v nichž byla služba přesčas nařizována – například v září 2011 byla nařizována ve dnech 1., 5., 6., 10., 11., 17., 18. a 21. celkem 60 příslušníkům.

5. Žalobce v žalobě napadl závěr žalovaného, který zamítl odvolání žalobce na základě dvou argumentů. První argument je vyjádřen prostřednictvím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 4 Ads 11 /2013 – 41 a má znamenat, že nařízení služby přesčas bylo řádně odůvodněno. Žalobce poukázal na to, že na 15 stranách odůvodnění rozhodnutí žalované uvedl příklady nepřítomnosti příslušníků ve směně, které měly odůvodňovat nařízení služby přesčas v jednotlivých dnech. Žalobce je však toho názoru, že se ani jen náznakem nejedná o nepředvídané případy uvedené soudem v citovaném rozsudku.

6. Například dne 7. 5. 2011 chybělo ve směně 49 příslušníků k zajištění běžného chodu služby, z nichž 15 bylo uznáno neschopnými výkonu služby pro nemoc nebo úraz (avšak pouze 2 ve dni předcházejícího danému dnu služby), 3 čerpali služební volno, 20 čerpalo dovolenou, 1 byl vyslán na studijní pobyt, 3 čerpali ozdravný pobyt a u dalších 7 se nepodařilo zjistit, proč byli nepřítomni. Uvedený příklad se nijak neliší od ostatních dnů, kdy byla žalobci nařízena služba přesčas. Žádná neočekávaná situace neproběhla, žádný výjimečný případ se nestal. Obdobně jako v těchto dnech, tak i v jiných dnech byla pravidelně nařizována služba přesčas minimálně 10 příslušníkům.

7. Uvedené podle žalobce potvrzuje výpis z Aktualit 1. oddělení na ICP Praha Ruzyně ze dne 4. 1. 2012, ve které se uvádí, že počet policistů na přesčas se bude pravidelně opakovat. Rovněž žalobce poukázal na to, že nepředvídatelnou situací je podle žalovaného rozhodnutí řádná dovolená čerpaná po 25. dni předchozího měsíce vzhledem k tomu, že plán služeb se plánuje do 25. dne předchozího měsíce.

8. Žalobce je celkově toho názoru, že žalovaný porušil povinnost uloženou ustanovením § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru – zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Obě rozhodnutí podle žalobce vycházejí z nesprávného právního posouzení věci a jsou proto rozporná s dikcí § 181 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru, protože nejsou v souladu s právními předpisy.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v dané věci byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Spisový materiál obsahuje podklady vztahující se ke konkrétním důvodům nařizování výkonu služby přesčas. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný v souladu s ustanovením § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabýval jednotlivými hodinami služby přesčas vykonanými žalobcem v dotčeném období a ve

světle judikatury správních soudů uvedl konkrétní důvody, pro které byla služba přesčas nařízena. V případech, kdy žalobce vykonával službu přesčas za nepřítomné příslušníky, byla převážným důvodem kumulace nepřítomnosti několika příslušníků v jeden den nebo mimořádnost požadavku jiného příslušníka na udělení dovolené, která nebyla předem plánována. Pokud žalobce v podané žalobě uvádí příklady nařizování služby přesčas ve dnech 25. 4. 2011 a 7. 5. 2011 je nutné pro úplnost uvést, že žalobce v těchto dnech službu přesčas nevykonával.

10. Žalovaný dále uvedl, že žalobce je zařazen v inspektorátu cizinecké policie na mezinárodním letišti Praha Ruzyně. Výkon žalobcovy služby spočívá v zabezpečení ostrahy a ochrany státní hranice ČR, v kontrole a pasovém odbavení občanů EU a cizinců ze zemí mimo EU, v provádění ochrany civilní letecké dopravy a zabezpečení ochrany veřejného pořádku na celém území letiště. Při nařizování služby přesčas bylo dotčeným příslušníkům v žalobcově organizačním článku sdělováno, že jsou veleni na službu přesčas z důvodu nízkého počtu policistů do služby na konkrétní den k zajištění hlídkové služby a plynulého odbavování cestujících. Každý chybějící příslušník ve výkonu služby má za následek snížení např. počtu obsazených odbavovacích přepážek a tím i prodloužení doby odbavení cestujících, což může v konečném důsledku vést ke zpoždění odletů některých spojů, což by představovalo reálné nebezpečí ekonomických škod. Právě zájem na zajištění úkolů žalobcova útvaru lze označit za důležitý zájem služby ve smyslu ustanovení § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru. Rovněž je nutno podotknout, že žalobce byl vždy s důvody nařízené služby přesčas seznámen a akceptoval je.

11. Žalovaný dále uvedl, že model systemizace služebních míst v organizačním článku, ve kterém byl žalobce zařazen, je od systemizace a modelu činnosti operačního střediska dosud řešeného správními soudy odlišný. Operační střediska pracují se stabilním počtem příslušníků, který není potřeba ani v mimořádných situacích měnit, což je rozdíl oproti žalobcovu organizačnímu článku, kde nařizování služby přesčas ovlivňuje mnoho proměnných prvků, které lze stěží dopředu předvídat. Některé události jsou nahodilé a útvar tak nemůže mít v záloze desítky příslušníků pro případné nasazení, pro které by neměl při běžném stavu využití. Plány služeb vytváří vedoucí příslušník do 25. dne předchozího kalendářního měsíce, ve kterém má být služba přesčas vykonána, tato povinnost plyne z § 53 odst. 1 zákona o služebním poměru. Pokud tedy příslušník požádal o určení dovolené po datu 25. předchozího kalendářního měsíce či v měsíci, kdy dovolenou čerpal, jedná se o dovolenou dopředu nepředvídatelnou. Nastalou situaci nebylo možné v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 11/2013-41 ze dne 23. 5. 2013 předvídat při rozvržení doby služby na jednotlivé směny, proto bylo v daných případech možné postupovat podle § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru. Protože se na nařízení služby přesčas v souladu s § 171 písm. h) zákona o služebním poměru nevztahuje řízení ve věcech služebního poměru, je možné podle judikatury správních soudů akceptovat alespoň rámcové uvedení důvodu pro nařízení služby přesčas a stručný písemný záznam o tomto důvodu, například v knize služeb.

12. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že žalobce vykonával službu za nepřítomné příslušníky. Byl učiněn přezkoumatelný závěr, které hodiny přesčas byly žalobci nařízeny v důležitém zájmu služby ve smyslu § 201 odst. 1 zákona o služebním poměru a judikatury správních soudů. Prvostupňový služební funkcionář ve svém

stanovisku k odvolání uvedl, že personální stav I. a II: oddělení byl naplánován v roce 2011 a 2012 shodně na 154 příslušníků a tento plánovaný stav se nepatrně v tomto období měnil. Skutečný stav nebyl sice naplněn, ale počty se rovnoměrně měnily v průběhu období. Nastavené počty systemizovaných služebních míst v systemizaci plánovaných míst organizačních jednotek útvaru jsou stanoveny tak, aby v běžném výkonu služby nemusela být nařizována služba přesčas za nepřítomné příslušníky, pokud není předkročena optimálně nastavená hranice zastupitelnosti. V okamžiku, kdy se krátkodobě, neočekávaně a výjimečně změnil běžné podmínky výkonu služby, jde o vybočení z normálu. Nařizování služby přesčas v žalobcově případě řešilo krátkodobé a neočekávané výpadky jiných příslušníků.

13. Žalobce k vyjádření žalovaného podal repliku. Žalobce namítl, že kumulace nepřítomností několika příslušníků ve dnech, kdy mu byla nařizována služba přesčas, byla nikoli výjimečným jevem, ale zcela stabilním stavem na obou odděleních inspektorátu cizinecké policie. Žalobce nesouhlasil s tím, že by výjimečnou situací měl být případ, kdy vykonával službu při „*mimořádnosti požadavku na jiného příslušníka na udělení dovolené*“. Pouhá logika věci měla vést vedoucího příslušníka k neudělení takové dovolené příslušníkovi, za něhož musela být nařízena služba přesčas jinému příslušníkovi. Uvedenou výjimečnost tudíž způsobil vedoucí příslušník svým nesprávným rozhodnutím. Důležitý zájem služby, pro který nařizoval službu přesčas, měl být podle žalobce naopak důvodem pro neudělení dovolené.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s § 51 odst. 2 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud nenařídil jednání ani k provedení žalobcem navržených důkazů, neboť tvoří součást správního spisu, z něhož soud vyšel při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

15. Mezi účastníky řízení je sporné, zda byly žalobci přesčasy v období od 1. 2. 2011 do 24. 9. 2012 nařizovány v souladu s ustanovením § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru. Právě posouzení této otázky je přitom zásadní pro posouzení nároku žalobce na proplacení poměrné části služebního příjmu.

16. Podle ustanovení § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru v rozhodném znění lze „*příslušníkovi...v důležitém zájmu služby nařídit výkon služby přesčas nejvýše v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce*“. Podle § 54 odst. 2 zákona o služebním poměru platí, že „*jestliže bude vyhlášen krizový stav podle zvláštního právního předpisu nebo ve výjimečných případech ve veřejném zájmu, lze příslušníkovi nařídit po dobu krizového stavu a nebo po nezbytnou dobu ve veřejném zájmu službu přesčas i nad rozsah stanovený v odstavci 1*“. Podle § 54 odst. 3 zákona o služebním poměru pak „*za službu přesčas se podle odstavců 1 a 2 považuje služba vykonávaná nad základní dobu služby v týdnu mimo rámec směn. U příslušníka s kratší dobou*

služby v týdnu se za službu přesčas nepovažuje služba, která nepřesahuje základní dobu služby v týdnu“.

17. Podle § 112 odst. 2 zákona o služebním poměru „*příslušníkovi je stanoven služební příjem s přihlédnutím k případné službě přesčas v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce*“. Z § 125 odst. 1 zákona o služebním poměru se podává, že „*příslušník má nárok na náhradní volno za každou hodinu služby přesčas nad 150 hodin v kalendářním roce. Neposkytne-li bezpečnostní sbor příslušníkovi náhradní volno v době 3 kalendářních měsíců po výkonu služby přesčas nebo v jinak dohodnuté době, má nárok na poměrnou část přiznaného základního tarifu, osobního příplatku a zvláštního příplatku, který připadá na každou tuto hodinu služby bez služby přesčas v kalendářním měsíci, v němž službu koná*“.

18. Dle § 201 odst. 1 zákona o služebním poměru se „*za důležitý zájem služby považuje zájem bezpečnostního sboru na včasném a kvalitním plnění úkolů bezpečnostního sboru*“.

19. Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že podle § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru může být služba přesčas v maximálním rozsahu 150 hodin v kalendářním roce (mimo případy krizového stavu nebo výjimečné případy ve veřejném zájmu dle § 54 odst. 2, kdy lze nařídit službu přesčas i nad rámec tohoto limitu) nařízena pouze v důležitém zájmu služby. V takovém případě nedochází k navýšení služebního příjmu, neboť při jeho stanovení je již s případnými přesčasovými hodinami počítáno (§ 112 odst. 2 zákona o služebním poměru). Pokud však přesčasové hodiny uvedený limit přesáhnou, má příslušník nárok buď na náhradní volno, nebo na poměrnou část příslušného základního tarifu, osobního příplatku a zvláštního příplatku. Na základě analogické aplikace § 125 odst. 1 zákona o služebním poměru má příslušník nárok na náhradní volno, nebo na poměrnou část přiznaného základního tarifu, osobního příplatku a zvláštního příplatku i za každou vykonanou hodinu služby přesčas do limitu 150 hodin v kalendářním roce, která byla nařízena v rozporu se zákonem (tento závěr dovodil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 23. 5. 2013, čj. 4 Ads 11/2013 - 41).

20. Soud předesílá, že k problematice nařizování služeb přesčas příslušníkům bezpečnostních sborů existuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, čj. 6 Ads 151/2011 - 126, ze dne 23. 5. 2013, čj. 4 Ads 11/2013 - 41, publ. pod č. 2900/2013 Sb. NSS, ze dne 15. 10. 2015, čj. 1 As 183/2015 - 63, publ. pod č. 3341/2016 Sb. NSS, ze dne 18. 1. 2018, čj. 9 As 27/2017 - 31, ze dne 14. 6. 2018, čj. 7 As 148/2017 - 22, ze dne 22. 6. 2017, čj. 7 As 334/2016 - 22.

21. Z uvedené rozhodovací praxe správních soudů vyplývá, že musí být splněny následující podmínky, aby byla služba přesčas nařízena v souladu se zákonem o služebním poměru: 1) důležitý zájem služby, 2) z něj vyplývající předpoklad výjimečnosti služby přesčas, 3) odůvodnění přijetí tohoto opatření a 4) maximální rozsah do 150 hodin v kalendářním roce, popř. vyhlášení krizového stavu nebo jiné výjimečné případy ve veřejném zájmu (viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 8. 2010, čj. 10 A 34/2010 - 28 a navazující judikatura). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, čj. 6 Ads 151/2011 - 126, publ. pod č. 2823/2013 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud v tomto směru ztotožnil s názorem o výjimečnosti nařízení služby přesčas, která vyplývá ze skutečnosti, že zákonodárce její přípustnost podmínil existencí určitých zákonných podmínek, bez jejichž identifikace výkon služby přesčas nařídit nelze. Soud na závěry vyslovené v uvedených rozsudcích, s nimiž se ztotožňuje a neshledává důvodu se od nich v posuzované věci odchylvat, pro větší stručnost v plném rozsahu odkazuje.

22. Soud zdůrazňuje, že služba přesčas dle § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru představuje výjimečné opatření, které umožňuje nařídit výkon služby nad rámec základní doby služby (která činí dle § 52 odst. 1 zákona o služebním poměru 37,5 hodin týdně). Služební zákon tedy nepojímá službu přesčas jako další fond služební doby, z něhož je možné libovolně čerpat do limitu 150 hodin v kalendářním roce. Službu přesčas lze nařídit pouze v důležitém zájmu služby, který je dán jen ve výjimečných případech. Konkrétně se jedná o situace, jež nebylo možné předvídat při rozvržení doby služby na jednotlivé směny podle § 53 zákona o služebním poměru, jako například momentální indispozice nebo absence některého z příslušníků ze zdravotních či jiných důvodů nebo předem neočekávaný úkol bezpečnostního sboru, který může být náležitě splněn jen příslušníkem s požadovanou kvalifikací mimo rámec jeho naplánované směny. Důležitý zájem služby však nelze shledat v dlouhodobém až trvalém nedostatku příslušníků, případně plněním běžných úkolů příslušného policejního útvaru, které nemají charakter náhlé výjimečnosti. Není tak možné připustit, aby tento personální nedostatek byl nahrazován zvýšenými nároky na stávající příslušníky nařizováním služeb přesčas s odkazem na důležitý zájem služby (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2015, čj. 1 As 183/2015 - 63).

23. Každou takovou službu přesčas je pak nutné odůvodnit tím, že se tak stalo v důležitém zájmu služby. Je přitom na správním orgánu, aby jednoznačným, průkazným a nezpochybnitelným způsobem prokázal, že služba přesčas není z jeho strany využívána k jiným účelům a za jiných podmínek, nežli připouští právní úprava, tj. v souladu s důležitým zájmem služby (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, čj. 6 Ads 151/2011 - 126 či výše uváděný rozsudek čj. 4 Ads 11/2013 - 41).

24. K podmínce odůvodnění nařízení služby přesčas judikatura dovodila následující závěry: „Řízení ve věcech služebního poměru se podle § 171 písm. b) služebního zákona nevztahuje na nařízení služby přesčas, z čehož je zřejmé, že se při nařizování přesčasové služby nevydává rozhodnutí v písemné formě, které by muselo obsahovat náležitosti uvedené v § 181 odst. 5 téhož zákona. (...) S ohledem na zmíněnou neformálnost rozhodování o službě přesčas a její četnost nelze zajisté vyžadovat, aby odůvodnění jednotlivé služby přesčas mělo parametry, které služební zákon stanovuje pro odůvodnění rozhodnutí vydaného v řízení ve věcech služebního poměru. Nicméně po vedoucím příslušníkovi je možné žádat alespoň rámcové vymezení určitého důvodu pro nařízení služby přesčas a stručný písemný záznam o tomto důvodu, například v knize služeb“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, čj. 4 Ads 11/2013 - 41).

25. Žalovaný prvek výjimečnosti spatřoval v tom, že k nařízení služby přesčas došlo vždy operativně, v případě dle tvrzení žalovaného neočekávaného výpadku několika příslušníků, což však podle přesvědčení žalovaného nelze zaměňovat za trvalé nahrazování nedostatku příslušníků ve výkonu služby, či z důvodu bezpečnostní akce. Žalovaný v průběhu řízení popíral tvrzení žalobce, že by služby přesčas byly nařizovány z důvodu nedostatečného personálního obsazení. Naopak uváděl, že služby přesčas byly vedle případů bezpečnostních akcí nařizovány v případech náhlého onemocnění příslušníků, čerpání služebního volna (např. pro důležité osobní překážky či z obecného zájmu), ošetřování člena rodiny, školení a podobně. Žalovaný přitom akcentoval, že k nařízení služby přesčas je přistupováno v případě kumulace nepřítomností jiných příslušníků. Trval přitom na tom, že služby přesčas byly nařizovány pouze v nezbytných případech a toliko výjimečně.

26. Městský soud přisvědčil žalovanému v tom, že důležitým zájmem služby, který musí být dán, aby mohl být přesčas v režimu § 54 odst. 1 služebního zákona nařízen, může být v nepředvídatelných situacích i zájem na zajištění bezproblémového chodu služby. Zejména v prostředí útvaru, který při své činnosti musí reagovat na aktuální vývoj situace, je třeba tento zájem jako důležitý zájem služby smyslu § 54 odst. 1 služebního zákona připustit, aby mohl být útvar schopný pružně a účinně plnit své úkoly. Na druhou stranu však platí, že pro vyhodnocení, zda bylo kritérium mimořádnosti v daném případě naplněno, je třeba vždy zkoumat okolnosti nařízení služby jednotlivě a u každého případu zvlášť (viz např. závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017, čj. 1 As 95/2017 - 25).

27. V souladu s popsányými judikatorními východisky se proto soud zaměřil na přezkoumání konkrétních důvodů a okolností u jednotlivě nařízených přesčasů, přičemž dospěl k následujícím závěrům.

28. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí na str. 4 – 17 popsal důvody nařízení služby přesčas ve vztahu k jednotlivým 19 případům nařízení služby přesčas v období od 29. 4. 2011 – 24. 9. 2012. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí v tomto směru vyplývá, že žalobci byl

- dne 29. 4. 2011 nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 11 hodin od 19.00 do 7.00 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 22.00 do 22.30 hodin a od 3.00 do 3.30 hodin (6 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 4 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Zároveň 19 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 30. 4. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 2 hodin od 19.00 do 21.00 hodin (6 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 3 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Zároveň 20 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 13. 5. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 5 hodin od 7.00 do 12.00 hodin (8 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 5 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Dále 2 příslušníci byli vysláni do jazykového kurzu, 2 příslušníci byli vysláni do kurzu odborné přípravy a 1 příslušníkovi byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 18 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 1 příslušníka nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),
- dne 15. 5. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 6 hodin od 7.00 do 13.30 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin (10 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Zároveň 7 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 27. 7. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 7,5 hodiny od 7.00 do 15.00 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin (3 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Zároveň 26 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),

- dne 19. 8. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 2,5 hodiny od 7.00 do 9.30 hodin (3 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 5 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Zároveň 26 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 19. 10. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 11 hodin od 7.00 do 19.00 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin a od 17.00 do 17.30 hodin (5 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby. Dále 1 příslušník byl vyslán na jazykový kurz, 5 příslušníků bylo vysláno na kurz odborné přípravy, 7 příslušníků bylo vysláno na vykonání služební zkoušky a 7 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 11 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 2 příslušníků nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),
- dne 29. 10. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 4,5 hodiny od 19.00 do 24.00 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 22.00 do 22.30 hodin (4 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Dále 3 příslušníci byli vysláni na jazykový kurz a 4 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 12 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 30. 10. 2011 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 6,5 hodiny od 0.00 do 7.00 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 3.00 do 3.30 hodin (4 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby. Dále 3 příslušníci byli vysláni na jazykový kurz, 5 příslušníků bylo vysláno na kurz odborné přípravy a 4 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 13 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 15. 1. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 11 hodin od 7.00 do 19.00 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin a od 17.00 do 17.30 hodin (4 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 5 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Dále 2 příslušníci byli vysláni na jazykový kurz a 4 příslušníci byli vysláni na kurz odborné přípravy. Zároveň 11 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 2 příslušníků nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),
- dne 16. 3. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 11 hodin od 7.00 do 19.00 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin a od 17.00 do 17.30 hodin (8 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 5 příslušníkům bylo uděleno služební volno. Dále 1 příslušník byl vyslán na jazykový kurz, 4 příslušníci byli vysláni na kurz odborné přípravy a 1 příslušníkovi byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 14 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 2 příslušníků nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),
- dne 18. 3. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 4,5 hodiny od 19.00 do 24.00 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 22.00 do 22.30 hodin (8 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 3 příslušníkům bylo poskytnuto služební volno. Dále 1 příslušník byl vyslán na jazykový

kurz, 3 příslušníci byli vysláni na kurz odborné přípravy a 1 příslušníkovi byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 11 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 1 příslušníka nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),

- dne 25. 3. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 11 hodin od 7.00 do 19.00 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin a od 17.00 do 17.30 hodin (2 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 2 příslušníkům bylo poskytnuto služební volno. Dále 1 příslušník byl vyslán na jazykový kurz a 4 příslušníci byli vysláni na kurz odborné přípravy. Zároveň 14 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené a u 2 příslušníků nebyl dohledán důvod nepřítomnosti),
- dne 26. 3. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 15,5 hodiny od 7.00 do 24.00 hodin včetně 3x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin, od 17.00 do 17.30 hodin a od 22.00 do 22.30 hodin (6 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 7 příslušníkům bylo poskytnuto služební volno. Dále 1 příslušník byl vyslán na jazykový kurz a 1 příslušníkovi byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 5 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 31. 3. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 3 hodin od 7.00 do 10.00 hodin (5 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 3 příslušníkům bylo poskytnuto služební volno. Dále 1 příslušníkovi byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 9 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 28. 6. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 3 hodiny od 7.00 do 10.00 hodin (6 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 3 příslušníkům bylo poskytnuto služební volno. Dále 1 příslušník byl vyslán na kurz odborné přípravy. Zároveň 18 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 19. 9. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 15,5 hodiny od 7.00 do 24.00 hodin včetně 3x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin, od 17.00 do 17.30 hodin a od 22.00 do 22.30 hodin (5 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Dále 16 příslušníků bylo vysláno na kurz odborné přípravy a 6 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 15 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 20. 9. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 6,5 hodiny od 0.00 do 7.00 hodin včetně půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 3.00 do 3.30 hodin (5 příslušníků bylo uznáno dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Dále 2 příslušníci byli vysláni na jazykový kurz, 9 příslušníků bylo vysláno na kurz odborné přípravy a 6 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 16 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené),
- dne 24. 9. 2012 byl žalobci nařízen výkon služby přesčas v rozsahu 10,5 hodiny od 7.00 do 18.30 hodin včetně 2x půl hodiny přestávky na jídlo a odpočinek od 12.00 do 12.30 hodin a od 17.00 do 17.30 hodin (4 příslušníci byli uznáni dočasně neschopnými výkonu služby a 1 příslušníkovi bylo uděleno služební volno. Dále 2 příslušníci byli

vyslání na jazykový kurz, 1 příslušník byl vyslán na kurz odborné přípravy a 9 příslušníkům byl poskytnut ozdravný pobyt. Zároveň 16 příslušníkům bylo určeno čerpání dovolené).

Městský soud pro úplnost dodává, že žalovaný v rozhodnutí konkrétně označil příslušníky a důvody jejich absence.

29. Městskému soudu ze žalovaného rozhodnutí vyplývá, že služební orgány ve vztahu ke službě přesčas za roky 2011 – 2012 pouze nekonkrétně uvádí, že žalobce vykonal práci přesčas z důvodu kumulace nepřítomnosti několika konkrétně uvedených příslušníků, a dále pouze obecné údaje o tom, kolik z nich čerpalo dovolenou, nebo služební volno, anebo bylo v pracovní neschopnosti, popř. bylo vysláno na kurz/výcvik či ozdravný pobyt. Jakkoliv jsou však důvody nařízení služby přesčas v odůvodnění žalovaného rozhodnutí konkretizovány tím způsobem, že je provedeno upřesnění, který z příslušníků byl v pracovní neschopnosti, není nikde uvedeno, čeho se tato pracovní neschopnost týkala, zda např. se jednalo o náhlou pracovní neschopnost. Ohledně čerpání dovolené je pak v odůvodnění žalovaného rozhodnutí pouze konstatováno, který příslušník dovolenou čerpal a kdy bylo čerpání dovolené určeno; ke služebnímu volnu jsou pouze uvedeni příslušníci, kteří služební volno čerpali a v některých případech dále údaj, že se jednalo o služební volno z důvodu obecných či osobních překážek, chybí zde však zjištění, zda se jednalo o náhlou nepředvídatelnou překážku výkonu služby. Obdobně ani ve vztahu k účasti některých příslušníků na kurzu základní odborné přípravy nejsou v odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvedeny okolnosti, které by svědčily o naplnění předpokladu takové náhlé překážky, jež by byla s to založit důvodnost nařízení služby přesčas jinému příslušníkovi. Z odůvodnění rozhodnutí služebnímu orgánu I. stupně ani odůvodnění žalovaného rozhodnutí (a ani z žádného podkladu, který by byl založen ve správním spise) pak vůbec nevyplývá, z jakého konkrétního důvodu žalobce práci přesčas vykonával, a za jakého konkrétního příslušníka.

30. Soud v tomto směru nepřehlédl, že nařízené služby přesčas musel žalobce ve všech případech zřejmě sloužit za příslušníka, jenž čerpal řádnou dovolenou. Ve vztahu k tomuto důvodu přitom z ustálené rozhodovací praxe správních soudů plyne, že řádnou dovolenou nelze za takový důležitý zájem služby považovat. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 25. 1. 2018, čj. 9 As 258/2017 - 32 tomto směru uzavřel, že „nařizování a čerpání dovolené je zcela běžnou záležitostí, není tedy naplněn požadavek výjimečnosti, který je spojený s § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru. Kdy bude dovolená čerpána, si neurčuje příslušník sám. Čerpání dovolené je natolik běžnou součástí služby u policejního sboru, že je věcí státní správy policie, aby vyřešila personální otázky fungování policie tak, aby jen z důvodu čerpání dovolené u jednoho příslušníka nebyla jinému příslušníkovi nařizována služba přesčas, která není dle § 112 odst. 2 zákona o služebním poměru proplacena“. Pokud tedy žalovaný v odůvodnění poukázal na to, že vedoucí příslušník v souladu s § 53 odst. 1 zákona o služebním poměru vytvářel do 25. dne předchozího měsíce plán služeb a pokud příslušník požádal o určení dovolené po datu 25. předchozího kalendářního měsíce či v měsíci, kdy dovolenou čerpal, jednalo se o nepředvídatelnou absenci, nemůže tento argument již jen z výše uvedeného důvodu obstát. Městský soud naopak dodává, že služebnímu orgánu I. stupně přece po 25. dni předchozího měsíce muselo být zřejmé, jaký je plán služeb a pokud měl být takto ohrožen výkon služby, nebyl povinen čerpání dovolené příslušníkům v takovém rozsahu určit.

31. Obdobná situace se týká též případů, v nichž byla žalobci nařízena práce přesčas z důvodu zajištění zástupu příslušníka, jenž byl v pracovní neschopnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2015, čj. 1 As 183/2015 - 63). V takovém případě je totiž nutno přísně rozlišovat mezi pracovní neschopností neočekávanou (nemoc, úraz), nebo pracovní neschopností, která byla bezpečnostnímu sboru známa (plánovaná operace a následná rekonvalescence). Přitom pouze v případech neočekávané pracovní neschopnosti lze nařídít službu přesčas v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru z důvodu nutnosti zastoupit indisponovaného příslušníka. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí, Prvostupňového rozhodnutí ani z obsahu správního spisu přitom není zřejmé, z jakého konkrétního důvodu byl ten který příslušník v pracovní neschopnosti tak, aby bylo možno ve vztahu k jednotlivým případům nařízení služby přesčas přezkoumat, zda bylo konkrétní situace možno posoudit jako náhlou nepřítomnost jiného příslušníka ve službě a posoudit pak případnou důvodnost nařízeného přescasu žalobci v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru.

32. Obdobné závěry je pak třeba vyslovit ve vztahu ke službám přesčas nařízeným žalobci z důvodu služebního volna podle ust. § 70 zákona o služebním poměru některému z jiných příslušníků. I při hodnocení toho, zda lze nařídít jinému příslušníkovi práci přesčas v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru, je totiž třeba vycházet z kritéria, zda služební volno bylo čerpáno z předvídatelného, nebo nepředvídatelného důvodu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, čj. 9 As 27/2017 - 31). Mezi nepředvídatelné situace přitom může patřit např. doprovod člena rodiny do zdravotnického zařízení k vyšetření nebo ošetření, jestliže to nezbytně vyžaduje jeho věk nebo zdravotní stav (viz ust. § 70 odst. 2 písm. c) zákona o služebním poměru) či nepředvídané přerušení provozu nebo zpoždění hromadného dopravního prostředku (viz ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona o služebním poměru). Mezi předvídatelné situace patří např. vlastní svatba, svatba dětí nebo rodičů (viz ust. § 70 odst. 2 písm. g) zákona o služebním poměru). Stejně jako v případě pracovní neschopnosti, přitom odůvodnění žalovaného rozhodnutí ani rozhodnutí služebního orgánu I. stupně nekonkretizuje, z jakého důvodu, a též za jakého jiného konkrétního příslušníka, žalobce vykonává službu přesčas, což soudu brání v posouzení důvodnosti nařízeného přescasu žalobci v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru. Obdobné závěry pak shodně platí i pro nařízení služby přesčas z důvodu účasti jiných příslušníků z důvodu účasti na kurzu základní odborné přípravy. Ani v tomto ohledu totiž není z odůvodnění žalovaného rozhodnutí ani jiného podkladu založeného ve správním spisu zřejmé, zda je ve vztahu k těmto okolnostem naplněn předpoklad existence nepředvídatelného důvodu.

33. Městskému soudu za této situace při posouzení, zda došlo k naplnění zákonných podmínek nařízení služby přesčas z důvodu důležitého zájmu služby v každém konkrétním případě, nezbyvá, než konstatovat, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí jsou obecně uvedeny skutečnosti, které mohou tento zákonný požadavek naplnit, spolu se skutečnostmi, které jej vylučují. Konkrétnější zhodnocení posouzení jednotlivých případů nařízení služby přesčas pak není možné, neboť není nikde ve správním spise ani v rozhodnutích uvedeno, o jaký konkrétní důvod se takový závěr opírá. Právě toto konkrétní hodnocení u každého nařízeného případu služby přesčas však je naprosto esenciálním důvodem pro příslušné rozhodnutí o hmotném právu, který činí žalovaný a prvostupňový správní orgán, jak ostatně vyplývá ze shora rekapitulovaného judikатурního rámce. Pokud k těmto skutečnostem a zjištěním nesměřovalo shromáždění podkladů ve

správním řízení (na jejichž základě bylo rozhodnuto), stěží lze podle přesvědčení soudu hovořit o rozhodnutí, které by mohlo v soudním přezkumu obstát.

34. Se zřetelem k výše uvedeným závěrům lze shrnout, že absence příslušníků, kterou služební funkcionář nemohl ovlivnit, jistě představuje zásah do možnosti plnění služebních úkolů, které je třeba daný den splnit. Pokud jde o důvody absence příslušníků, pro jejichž zástup lze nařídít službu přesčas dle § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru, je nutné uvést, proč na konkrétním útvaru byly naplněny podmínky důležitého zájmu služby, a to konkrétně ve vztahu k žalobci, neboť je to žalobce, kdo uplatňuje své jednotlivé platové nároky, a tedy musí být patrné, proč právě v příslušné konkrétní službě zastupoval žalobce jiného konkrétního příslušníka z důvodu, který nemohl služební funkcionář nijak ovlivnit. Žalovaný však v odůvodnění žalovaného rozhodnutí v nyní posuzované věci poukázal na vícero jednotlivých důvodů ve vztahu k většímu počtu nepřítomných příslušníků, přičemž aplikoval jak důvody pro postup podle ust. § 54 odst. 1 zákona, tak zjevně i důvody, které ve světle výše uvedených závěrů nárok žalobce nevylučují. Městský soud přitom s odkazem na dříve uvedené zdůrazňuje, že při konkretizaci důvodů je třeba vzít v potaz to, že v případech pracovní neschopnosti je nutno zkoumat, zda šlo o neočekávanou pracovní neschopnost, nebo o pracovní neschopnost, která byla bezpečnostnímu sboru známa, a též to, že v případech služebního volna musí být dostatečně rozveden důvod, nejlépe s odkazem na příslušné zákonné ustanovení. Z žalovaného rozhodnutí však v tomto směru nebylo v žádném ohledu patrné, zda bylo služební volno v konkrétním případě čerpáno z předvídatelného nebo nepředvídatelného důvodu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, čj. 9 As 27/2017 - 31), obdobně je tomu pak i ve vztahu k účasti na kurzu základní odborné přípravy.

35. Městský soud tedy zdůrazňuje, že nařízení služby přesčas v souladu s § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru, tedy z důvodu důležitého zájmu služby, není možné v případě předem obecně známých, právní úpravou předpokládaných situací, jako je např. čerpání služebního volna v určitých případech, dovolené či účast na školeních či výcviku. S takovými důvody absence příslušníků totiž musí správní orgány dopředu počítat a nemohou tuto předem předvídatelnou absenci příslušníků pokrývat pomocí přesčasových služeb s odkazem na důležitý zájem služby. Jinými slovy řečeno – soud si je dobře vědom, že určité úkoly musí příslušný bezpečnostní sbor plnit nepřetržitě, přičemž v reálném životě je nutné toto plnění úkolů personálně zabezpečit, což vyžaduje občasné nařízení přesčasové služby. I to je koneckonců povaha příslušné služby v bezpečnostních sborech. Na druhou stranu, s takovými situacemi je nutné počítat dopředu (neboť se v reálném životě v průběhu doby stávají), a proto je v takových případech nutné služební příjem za tyto přesčasové služby poskytnout (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2015, čj. 1 As 183/2015 - 63).

36. Lze tedy shrnout, že žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí pouze uvádí, že ve všech nařízených přesčasech v období roku 2011 až 2012 došlo ke kumulaci nepřítomností příslušníků. Nepřítomnost příslušníků je sice stroze odůvodněna, z odůvodnění však nevyplývá, za jakého konkrétního příslušníka žalobce vykonal službu přesčas (výjimku představuje rok 2013), včetně uvedení přezkoumatelných důvodů jeho absence a o ně opřeného a z nich vycházejícího posouzení otázky, zda se v konkrétním případě jednalo o mimořádnou či nepředvídatelnou okolnost, s níž ust. § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru spojuje důvodnost a oprávněnost nařízeného přesčasu žalobci.

37. Napadené rozhodnutí je proto v popsanych ohledech nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů jako celek, což zakládá důvod pro jeho zrušení a vrácení žalovanému věci k dalšímu řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

38. Na základě všech shora uvedených skutečností soud Napadené rozhodnutí žalovaného podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný zohlední závěry vyslovené výše v bodech 29 – 36 tohoto rozsudku.

39. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 3.000 Kč, náklady za zastoupení advokátem za 3 úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby a repliku k vyjádření žalovaného) a 3 režijní paušály po 300 Kč, celkem tedy 10.200 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Advokát žalobce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, částka přiznané odměny se tedy zvyšuje o tuto daň, tj. 21 % (2.142 Kč). Celková výše přiznaných nákladů tak činí 15.342 Kč (3.000 Kč + 3 x 3.100 Kč + 3 x 300 Kč + 2.142 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. září 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu